

ПОВЕЋАНО ЧИЊЕЊЕ ДЕЛА ОБОЖАВАЊА У ВРЕМЕНИМА КАДА СЕ ПОВЕЋАНО ЧИНЕ ГРЕСИ

زيادة العبادة في أيام تنتشر فيها المعصية

<Српски – Serbian – صربي >

Мухаммед ибн Салих Ел-Мунцид

www.islamqa.info

الشيخ محمد بن صالح المنجد

Превод: Љубица Јовановић

Рецензија: Амра Дацић

ترجمة: ليوبييتسا يوفانوفيتس

مراجعة: عمرة داتسيثش

Повећано чињење дела обожавања у временима када се повећано чине греси

Питање: Који је пропис чињења дела обожавања у временима када људи пуно чине грехе (као што је на пример за време дочека грегоријанске нове године)? Поступајући по речима Посланика, нека су благослов и мир над њим: **"Обожавање и покорност у времену смутње је као хиџра (пресељење у име Бога) мени."**

Одговор:

Хваљен нека је Бог.

Муслиман који се држи своје вере је онај који се сећа Бога, слављен нека је Он, јавно и тајно, у лагодности и тешкоћи. Његов Господар никада није одсутан из његових мисли или његовог срца, и ништа га не омета у обожавању Њега, и ништа га не одвраћа од љубави према Њему. Тако да га видиш у свим ситуацијама жељним да обожава Бога, настојећи да свој живот испуни покорношћу према своме Господару. Ако је у присуству других, такмичи се са њима да стекне Божије задовољство, а када види оне који су немарни, он схвата благодат коју му је Бог подарио када га је упутио. Ово су сведоци и 'странци', они који држе жеравицу у руци; многи хадиси (Посланикови, мир над њим, цитати) говоре о врлинама њихових поступака и величини њиховог придржавања за праксу Божијег Посланика, нека су благослов и мир над њим, у временима смутње, искушења и проширене заблуде.

Преноси се од Ебу Хурејре, нека је Бог задовољан њим, да је Божији Посланик, нека су благослов и мир над њим, рекао:

„Ислам је почео као нешто странио и вратиће се да буде нешто странио, па обрадујте оне који су странци.“
(Бележи Муслим, 145)

Онај ко се држи суннета/праксе Посланика, нека су благослов и мир над њим, покорава се и обожава Бога у времену смутње и немара као и у времену покорности и богобојазности, такав поступа исправно. Он устрајава у обожавању ма каква ситуација била. То је онај који је похваљен у хадису.

Што се тиче онога што неки људи разумеју, да би појединац требао да прати дане у којима људи повећано греше, када је зло више раширено, да би тај дан издвојили са постом и ноћном молитвом, а то није оно што он редовно ради, ово није исправно схатање хадиса и то није оно што је хтео Мудри, Законодавац, Узвишени Бог. Него, оно што је циљано јесте подстицање људи да се држе суннета и да се у потпуности држе Божијих прописа, тако да муслиман остане светионик на земљи и током најтамнијих времена све док не сусретне Бога никада не посрћући у својој преданости Њему.

Овакав је био Посланик, нека су благослов и мир над њим. У сваком тренутку, свакога дана је био посвећен и искрен према Богу, Слављен нека је Он, и никада није пропуштао никакву прилику да Га обожава. Усама ибн Зејд га је упитао: **"О Божији Посланиче, нисам видео да постиш ни у једном месецу као у Шабану."** Он је одговорио: **"То је месец који људи запостављају између Рецеба и Рамазана, али је месец у којем се дела дижу Господару свих светова, па волим да се моја дела уздигну док ја постим."** Бележи

Ен-Несаи у Сунену, 2357. Учењак Албани га је оценио добрим.

Ово је и значење хадиса од Му'акила ибн Јасара, да је Посланик, нека су благослов и мир над њим, рекао: **"Обожаване и покорност у времену смутње је као хиџра (пресељење у име Бога) мени."** (Бележи Муслим, 2548)

Учењак Невеви, Бог му се смиловао, је рекао:

„Оно што се мисли под метежом јесте смутња и када се појави велика забуна међу људима. Разлог због којег онај који чини дела обожавала и покорности у томе времену има ову одлику јесте јер су људи постали немарни по питању тога и не обазире се на то, тако да нико није посвећен обожавану осим њих мало.“ (Коментар на Муслимовој збирци хадиса, 18/88.)

Не сматрамо да би особа која је поставила ово питање или било ко други од муслимана требао да издваја грегоријанску нову годину за покорност, као начин да се одговори неверницима који те ноћи испуњавају грехом, осим ако је то већ навика неког муслимана да пости и да клања ноћну молитву и мимо тог времена. У томе случају нема ништа спорно да те ноћи проводи у покорности и обожавану, а Бог ће га наградити добром за његова дела и намеру.

А Бог зна најбоље.

Одговорио: Мухаммед Салих ел-Мунеццид

Извор: <http://islamqa.info/ar/113220>

